רש"ם

איבדור תבלונייכי. יהו מפוחרין מבלין שלכם: **פרחיה ויקף למוריקף מדפף דנקטיפו.** יפף הרוח חומו כרכוס מדם שמתן חומזות בידכן לכפף כו: **מדחנני ואחננכי לף (ג) אפי לגו.** כל זמן שחסו עלי מן הסמיס ואני מסמי על עלמי ואתן מסתם עלי לף בתתי ביניכס: **והשתא דאפיתי לגו קרחנני ואחננכי.** הושיל וכתתי ביניכס יודע אני שנתקררו לממני מעלי וגס נתקררו שלף מסמי על עלמי: **דחביתא.** כשמוכרין יין מוקרין פגימות בהרבה בחבית למספר המיפות וקפיד עלייהו כ"ש לף קפיד: יומר מלמי קפדי בהדיה השתיס להזיקו ולף קפיד למיסת מיבעי לפיזקו ומיהו לענין מזיקין אבל לענין בשפים אפילו טובא נמי חיישינן כי הא דההוא גברא דגרשה לדביתהו (אזיל) אינסבה לחנואה כל יומא הוה אזיל ושתי חמרא הוה קא עבדא ליה כשפים ולא קא מהניא לה ביה משום דהוה מזדהר בנפשיה בזוגא יומא חד אשתי טובא ולא הוה ידע כמה שתי עד שיתסר הוה צייל ואיזדהר בנפשיה מכאן ואילך לא הוה צייל ולא איזדהר בנפשיה אפיקתיה בזוגא כי הוה אזיל גם ביה ההוא טייעא א"ל גברא קטילא הוא דאזיל הכא אזיל חבקיה לדיקלא (ג)ציווח דיקלא ופקע הוא אמר רב עוירא קערות וכבורות אין בהם משום זוגות כללא דמילתא כל שגמרו בידי אדם אין בהן משום זוגות גמרו בידי שמים במילי מיני דמיכל חיישינן חנות אין בהן משום זוגות נמלך אין בהן משום זוגות אורח אין בו משום זוגות אשה אין בה משום זוגות ואי אשה חשובה חיישינן אמר רב חיננא בריה דרבי יהושע איספרגום מצטרף לטובה ואין מצטרף לרעה אמר רבינא משמיה דרבא זוגי לחומרא ואמרי ליה זוגי לקולא אמר רב יוסף תרי דחמרא וחד דשיכרא לא מצטרף תרי דשיכרא וחד דחמרא מצטרף וסימניך (ד)זה הכלל כל המחובר לו מן החמור ממנו טמא מן הקל ממנו טהור אמר רב נחמן אמר רב תרי קמא תבא וחד אתכא מצטרפי חד מקמי תבא ותרי אתכא לא מצטרפין מתקיף לה רב משרשיא אטו אנן לתקוני תבא קא בעינן לתקוני גברא בעינן וגברא קא מיתקן וקאי (אלא א"ר משרשיא) דכולי עלמא תרי אתכא וחד לבתר תבא לא מצטרפי כי ההיא מעשה דרבה בר נחמני אמר רב יהודה אמר שמואל כל המזוג מצטרף חוץ

איבדור תבלונייכי פרחיה זיקף למוריקף דנקטיתו נשים כשפניות אדחנני וחננכי לא אתיתי לגו השתא דאתיתי לגו קרחנני וחננכי במערבא לא קפדי אזוגי רב דימי מנהרדעא קפיד אפילו ארושמא דחביתא הוה עובדא ופקע חביתא כללא דמילתא כל דקפיד קפדי בהדיה ודלא קפיד לא קפדי בהדיה ומיהו (ה)למיחש מיבעי כי אתא רב דימי אמר שתי ביצים ושתי אגוזין שתי קישואין ודבר אחר הלכה למשה מסיני ומסתפקא להו לרבנן מאי ניהו דבר אחר וגזור רבנן בכולהו זוגי משום דבר אחר והא דאמרן עשרה תמניא שיתא ארבעה אין בהן משום זוגי לא אמרן אלא לענין מזיקין אבל לענין בשפים אפילו טובא נמי חיישינן כי הא דההוא גברא דגרשה לדביתהו (אזיל) אינסבה לחנואה כל יומא הוה אזיל ושתי חמרא הוה קא עבדא ליה כשפים ולא קא מהניא לה ביה משום דהוה מזדהר בנפשיה בזוגא יומא חד אשתי טובא ולא הוה ידע כמה שתי עד שיתסר הוה צייל ואיזדהר בנפשיה מכאן ואילך לא הוה צייל ולא איזדהר בנפשיה אפיקתיה בזוגא כי הוה אזיל גם ביה ההוא טייעא א"ל גברא קטילא הוא דאזיל הכא אזיל חבקיה לדיקלא (ג)ציווח דיקלא ופקע הוא אמר רב עוירא קערות וכבורות אין בהם משום זוגות כללא דמילתא כל שגמרו בידי אדם אין בהן משום זוגות גמרו בידי שמים במילי מיני דמיכל חיישינן חנות אין בהן משום זוגות נמלך אין בהן משום זוגות אורח אין בו משום זוגות אשה אין בה משום זוגות ואי אשה חשובה חיישינן אמר רב חיננא בריה דרבי יהושע איספרגום מצטרף לטובה ואין מצטרף לרעה אמר רבינא משמיה דרבא זוגי לחומרא ואמרי ליה זוגי לקולא אמר רב יוסף תרי דחמרא וחד דשיכרא לא מצטרף תרי דשיכרא וחד דחמרא מצטרף וסימניך (ד)זה הכלל כל המחובר לו מן החמור ממנו טמא מן הקל ממנו טהור אמר רב נחמן אמר רב תרי קמא תבא וחד אתכא מצטרפי חד מקמי תבא ותרי אתכא לא מצטרפין מתקיף לה רב משרשיא אטו אנן לתקוני תבא קא בעינן לתקוני גברא בעינן וגברא קא מיתקן וקאי (אלא א"ר משרשיא) דכולי עלמא תרי אתכא וחד לבתר תבא לא מצטרפי כי ההיא מעשה דרבה בר נחמני אמר רב יהודה אמר שמואל כל המזוג מצטרף חוץ

לגו לחומרא. אם אינו יודע אם שהה זוגות אם לאו ואם שהה זוגות הושיל ודעתו לצרכן מצטרפין לטובה ואם לא שהה זוגות נמלך ואינו מצטרף לרעה: **ואמרי לה זוגי לקולא.** שלא ישהה לכיון דשהי גלי דעתיה דקפיד מזוגות ואי מעיקרא לא קפיד הוה קאי והשתא שהי מצטרפי להו כהדי הדדי הלכך לא ישהה לאפילו אי בזוגות הוה קאי לא קפיד לא קפדי בהדיה: **כל המחובר לו.** גבי טומאות קאי דתנן (ה) מפך ממשה על ממשה מחללת שפה על שפה וכ"ק אם יש ממללת ממשה ואינו מקבל טומאה וטפח ממפך מחובר לו הושיל וחמור ממנו מצטרף לו ומקבל טומאה אבל אם יש מפך מרכיבה וטפח ממללת ממוכר לו הושיל וקל ממנו אין מצטרף לו. הכא נמי הושיל ושתי תרי שיכרא והדר שתי חד חמרא מצטרף להם הושיל ומצוה יותר: ת"ג **אמר רב נחמן תרי מקמי תבא וחד אתכא מצטרפין חד מקמי תבא ותרי אתכא לא מצטרפי.** הושיל ושתי אתכא זוגות לא מהני ליה לירוף: **ודל"ע.** אפי' לרב מצטרפי תרי אתכא וחד תבא לא מצטרפי תבא לאהדורי קמיה כ"מ בהשוכר את הפועלים (ו) לפי חד דכתר תבא מצטרף לתרי דאתכא ליסקינהו כוס שלישי בתר תבא כללא דאהדורי תבא: **כל המזוג.** אם שהה יין מזוג ומ"מ שהה משקה מזוג אחר המזוג מצטרף לרעה אין לטובה דכיון דתרוייהו מזוגין מינהו כמין אחד דמיבי ומצטרפי:

מון

א) איקנא כל דקפיד קפדי בו' דיה. **שני ביצים שני אגוזים** שני קשואים וד' בר אחר הלכה למשה מ"יני, ונזדו רבנן על (ד' א) (כתלהו זוגין) משום ד' א שלא נתפרש. ההוא דו"שה לרביתהו ואזלא וא"סבא לחנואה שהוא רב ל בעלה קדמאה למשתי גב"ה ואשקייה זהנות כו . קערות וכוסות אין בו"ן משום זוגות, זה הכלל כל שנמדו בידי ש"ים חיישינן. כגון פירות וב' צים, גמרו בידי אדם ל' חיישינן. אמר רב יוסף ת"ר דשכרא וחד דחמרא (ל' ג) מצטרף [תרי דחמרי וח" דשכרא לא מצטרף] וכ מנך כדתנן כל המחובר לו [מן החמור מממנו] הרי הי כמותו. היין טמא, קל מג נו כמי השכר טהור. כ"ר עלמא תרי דחמרי וח" בתר תבא לא מצטרף, מ"ום מעשה דרבה בר נח' יני ופי' בפרק השוכר.

מיבדור תבלונייכי. יהו מפוחרין מבלין שלכם: **פרחיה זיקף למוריקף מדפף דנקטיפו.** יפף הרוח חומו כרכוס מדם שמתן חומזות בידכן לכפף כו: **מדחנני ואחננכי לף (ג) אפי לגו.** כל זמן שחסו עלי מן הסמיס ואני מסמי על עלמי ואתן מסתם עלי לף בתתי ביניכס: **והשתא דאפיתי לגו קרחנני ואחננכי.** הושיל וכתתי ביניכס יודע אני שנתקררו לממני מעלי וגס נתקררו שלף מסמי על עלמי: **דחביתא.** כשמוכרין יין מוקרין פגימות בהרבה בחבית למספר המיפות וקפיד עלייהו כ"ש לף קפיד: יומר מלמי קפדי בהדיה השתיס להזיקו ולף קפיד למיסת מיבעי לפיזקו ומיהו לענין מזיקין אבל לענין בשפים אפילו טובא נמי חיישינן כי הא דההוא גברא דגרשה לדביתהו (אזיל) אינסבה לחנואה כל יומא הוה אזיל ושתי חמרא הוה קא עבדא ליה כשפים ולא קא מהניא לה ביה משום דהוה מזדהר בנפשיה בזוגא יומא חד אשתי טובא ולא הוה ידע כמה שתי עד שיתסר הוה צייל ואיזדהר בנפשיה מכאן ואילך לא הוה צייל ולא איזדהר בנפשיה אפיקתיה בזוגא כי הוה אזיל גם ביה ההוא טייעא א"ל גברא קטילא הוא דאזיל הכא אזיל חבקיה לדיקלא (ג)ציווח דיקלא ופקע הוא אמר רב עוירא קערות וכבורות אין בהם משום זוגות כללא דמילתא כל שגמרו בידי אדם אין בהן משום זוגות גמרו בידי שמים במילי מיני דמיכל חיישינן חנות אין בהן משום זוגות נמלך אין בהן משום זוגות אורח אין בו משום זוגות אשה אין בה משום זוגות ואי אשה חשובה חיישינן אמר רב חיננא בריה דרבי יהושע איספרגום מצטרף לטובה ואין מצטרף לרעה אמר רבינא משמיה דרבא זוגי לחומרא ואמרי ליה זוגי לקולא אמר רב יוסף תרי דחמרא וחד דשיכרא לא מצטרף תרי דשיכרא וחד דחמרא מצטרף וסימניך (ד)זה הכלל כל המחובר לו מן החמור ממנו טמא מן הקל ממנו טהור אמר רב נחמן אמר רב תרי קמא תבא וחד אתכא מצטרפי חד מקמי תבא ותרי אתכא לא מצטרפין מתקיף לה רב משרשיא אטו אנן לתקוני תבא קא בעינן לתקוני גברא בעינן וגברא קא מיתקן וקאי (אלא א"ר משרשיא) דכולי עלמא תרי אתכא וחד לבתר תבא לא מצטרפי כי ההיא מעשה דרבה בר נחמני אמר רב יהודה אמר שמואל כל המזוג מצטרף חוץ

לגו לחומרא. אם אינו יודע אם שהה זוגות אם לאו ואם שהה זוגות הושיל ודעתו לצרכן מצטרפין לטובה ואם לא שהה זוגות נמלך ואינו מצטרף לרעה: **ואמרי לה זוגי לקולא.** שלא ישהה לכיון דשהי גלי דעתיה דקפיד מזוגות ואי מעיקרא לא קפיד הוה קאי והשתא שהי מצטרפי להו כהדי הדדי הלכך לא ישהה לאפילו אי בזוגות הוה קאי לא קפיד לא קפדי בהדיה: **כל המחובר לו.** גבי טומאות קאי דתנן (ה) מפך ממשה על ממשה מחללת שפה על שפה וכ"ק אם יש ממללת ממשה ואינו מקבל טומאה וטפח ממפך מחובר לו הושיל וחמור ממנו מצטרף לו ומקבל טומאה אבל אם יש מפך מרכיבה וטפח ממללת ממוכר לו הושיל וקל ממנו אין מצטרף לו. הכא נמי הושיל ושתי תרי שיכרא והדר שתי חד חמרא מצטרף להם הושיל ומצוה יותר: ת"ג **אמר רב נחמן תרי מקמי תבא וחד אתכא מצטרפין חד מקמי תבא ותרי אתכא לא מצטרפי.** הושיל ושתי אתכא זוגות לא מהני ליה לירוף: **ודל"ע.** אפי' לרב מצטרפי תרי אתכא וחד תבא לא מצטרפי תבא לאהדורי קמיה כ"מ בהשוכר את הפועלים (ו) לפי חד דכתר תבא מצטרף לתרי דאתכא ליסקינהו כוס שלישי בתר תבא כללא דאהדורי תבא: **כל המזוג.** אם שהה יין מזוג ומ"מ שהה משקה מזוג אחר המזוג מצטרף לרעה אין לטובה דכיון דתרוייהו מזוגין מינהו כמין אחד דמיבי ומצטרפי:

מון

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה למיחני ואחננכי לף אתיתי לגו:

ו) ומה שלא [ג. כ) [ל"ל מחלת]. ג) [גירסת הערוך גוזל ופי' לעיל ע. בגמ' וכפירש"י שם ד"ה לאחי וכו' ופ"ע לקמן קיף. ופי' כאן ופ"ה והרשב"ם שבשם]. ד) כלים פכ"ו מ"ב, ה) יש כאן עיבוד לשון בגירסת המשנה שהשלו רש"י והרשב"ם דשם מפורש כי' מיתת הטור ה' על ה' והמפך ו' על ו' וכמו שהשלו רש"י סוטה נח. ד"ה תפ"פ ופ"ע, ו) [ל"ע שפי' ל"ל זה ממש כפי' התחתון]. ז) [נדרים נג:], ח) [כלים פכ"ו מ"ב ושם מפרש: העור ממשה על ממשה המפך שפה על שפה, ופיתח שם המחללת], ט) [לף פו.].

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com